

28.14.4

115b (כי בעיר מקלטו ישב עיר שקלטתו כבר) → 117a (משנה ד) [עד שלא הוקם המשכן]

1. וישלח את נצרי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים: שמות כד, ה

2. וגם הפתנים הנגשים אל ה' יתקדשו פן יפרץ בהם ה': שמות יט, כב

3. ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אקבד וידם אהרן: ויקרא י, ג

4. ונעדתני שמה לבני ישראל ונקדש בקבדי: שמות כט, מג

5. דום לה' והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: תהלים לו, ז

6. עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: קהלת ג, ז

7. נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים: תהלים סח, לו

8. ויבן נח מזבח לה' ויקח מפל הבקמה הטהורה ומפל העוף הטהר ויעל עלת במזבח: בראשית ח, כ

9. ומפל החי מפל בשר שנים מפל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: בראשית ו, יט

10. גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: בראשית ז, ג

11. והבאים זכר ונקבה מפל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר ה' בעדו: בראשית ז, טז

12. והכל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומקלבהו וישע ה' אל הכל ואל מנחתו: בראשית ד, ד

13. עורף צמון ובואי תימון הפיחי גני זלו בשמיו ובא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: שה"ש ד, טז

14. ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליקוק אלהינו: שמות י, כח

15. ויקח יתרו חתן משה עלה הזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: שמות יח, יב

16. וישמע יתרו חתן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים: שמות יח, א

17. ויחלש יחושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: שמות יז, יג

18. קול ה' חולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו פלו אמר כבוד: תהלים כט, ט

19. ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם: תהלים סו, י

20. כי באש ה' נשפט ויבחרבו את כל בשר ורבו חללי ה': ישעיהו סו, טז

21. ה' עז לעמו יתן ה' ברוך את עמו בשלום: תהלים כט, יא

22. ויהי כשמע כל מלכי האמרי... ולא היה עם עוד רוח מפני בני ישראל: יהושע ה, א

23. וישמע ויפס לזבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי ה' אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: יהושע ב, יא

24. דבר אל אהרן ואל בניו ואל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה ה' לאמר: ויקרא יז, ב

25. ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה לה' אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים: שמ"ב כד, כד

26. ויתן דויד לארנון במקום שקלי זהב משקל שש מאות: דה"א כא, כח

27. ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: שמ"ב כד, כב

28. הגה שמתיד למורג חרוץ חדש בעל פימיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ישעיהו מא, טו

29. ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנה כאשר יחנו כן יסעו איש על דו לדגליהם: במדבר ב, יז

30. מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחוים ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: במדבר ה, ג

31. כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא אדם ישב מחוץ למחנה מושבו: ויקרא יג, טו

32. ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: שמות יג, יג

33. כי בעיר מקלטו ישב עד מות הפה הגדל ואחרי מות הפה הגדל ישוב הרצח אל ארץ ארזתו: במדבר לה, כח

- I 'ד status of עבודה before and after the משכן (1.1.2) for duration of desert travels
- a בכורות were permitted, עבודה done by במות
 - b כהנים were prohibited, עבודה done by במות
 - i Locus: קדשים קדשים eaten within the curtains (of חצר המשכן); קדשים קדשים eaten anywhere in ישראל
- II Story in ר' חסדא of בית מדרש
- a quoted v. 1, to which ר"ח responded that that was the last day (summer of first year) of בכורות
 - i ר"ה wanted to challenge him from our משנה, but he heard him quote ר"א:
 - 1 הפשט ונתוח העולה didn't require דאב"א
 - ii So: he challenged him with a ברייתא (below) that took on both disputed positions:
 - 1 (בהקמת המשכן): it is a dispute among תנאים (whether כהנים took over at that point or only משכן)
 - (a) Per: dispute as to who the כהנים in v. 2 were – נדב ואביהו (per v. 3) or בכורות (per v. 4)
 - (i) Tangent: interpretation of משה's words to אהרן (vv. 3, 5-7)
 - 2 Answer (to הפשט עולה): per ר"י (contra ר"ע) who holds that only כללי מצוות were given at סיני, details in א"מ
 - b ברייתא,
 - i the עבודה was done by בכורות, anything could be brought – חיה or בהמה, or עוף – male or female – תמימי or מום
 - 1 source (for בהמה חיה ועוף): per v. 8- בהמה includes חיה; all compared to עוף → no תמות וזכרות requirements
 - (a) but: מחוסר אבר is out, as it is העוף
 - (b) Support: v. 9, per ר"א - מכל החי teaches that the animals brought into the תיבה had to be "all-limbed"
 - (i) Challenge: that is needed to exclude טריפה
 - (ii) Defense: טריפה is excluded from v. 10 – לחיות זרע
 - 1. Block: v. 10 is only valid if we say טריפה cannot reproduce; if they can, what is the source?
 - 2. Answer: אתך (v. 9) indicates that they must be "whole" – like נח

3. Challenge: perhaps נח himself was טריפה!
- a. Block: v. 11 – תמים – describes נח as “whole”
 - i. Retort: perhaps תמים (and צדיק) are moral, not physical descriptions
 - ii. Answer: impossible – ה' wouldn't demand that נח offer up only maimed animals
 - iii. note: now that we inferred from אתך, what is the purpose of v. 10 (לחיות זרע)?
 - iv. Answer: from v. 1, סד"א it means companionship → even neutered animals – קמ"ל v. 10
 - ii but only “טהורין”, not טמאין
 - 1 Definition of טמאין if they were the object of sin (besiality)
 - (a) Question: how would נח know?
 - (b) Answer: per ר"ח – if the תיבה “accepted” them – they were “pure” – per v. 11
 - iii all were brought as עולות and they required נתוח הפשט
 - 1 challenge (to “all עולות”): v. 1 – they brought שלמים
 - (a) answer: it is a dispute – whether נח בני brought שלמים
 - (i) source (pro): v. 12 – חלב separate from meat is not an עולה
 1. counter: חלב just means “fattest ones”
 - (ii) Source (con): v. 13 – the ones who know to slaughter in the north only (עולות) will be swept away in favor for those (עם ישראל) who know how to slaughter (even) in the south (שלמים)
 1. Counter: this is a reference to קבוץ גלויות (N and S)
 - 2 Challenge: v. 14
 - (a) Answer: the זבחים were for eating, not offering
 - 3 Challenge: v. 15
 - (a) Answer: יתרו arrived after מתן תורה, מתן שלמים were now operational
 - (i) Challenge: only valid according to approach that יתרו's arrival was after מתן תורה (ריב"ל v. בני ר"ח)
 - (ii) But: according to those who say he came before מ"ת – how can it be explained?
 1. Answer: that approach maintains that נח בני brought שלמים (as above)
 - (iii) This dispute (when יתרו came): follows the dispute about what he “heard” (v. 16)
 1. יהושע ד' יהושע. he heard about the war with עמלק (v. 17) which is written just before (רמב"ן)
 2. ג"א המודעי. he heard about מתן תורה (vv. 18-21)
 3. ג"א. he heard about קריעת ים סוף (vv. 22-23)
 - a. Tangent: Aggadic excursus about רחב
 - iv and non-Jews in our day are allowed to worship in this manner – per v. 24, which limits בני שחטי חוץ to שחטי חוץ
 - 1 note: we aren't allowed to help them or serve as their agents, but we may instruct them
 - (a) as per: story with רבא fulfilling הורמיז's command
 - (i) note: in story, he arranges for them to get new wood – per ר"א בן שמוע
 - (ii) challenge: ר"א בן שמוע allows for used wood at a במה, as per his resolution of vv. 25-27
 1. answer (רבא): those were also new
 2. Note: meaning of מוריגים defined by v. 28 (“rolling plows”)
- III Analysis of end of משנה – קלים קדשים being eaten throughout ישראל מחנה
- a ר"ה: there was no מחנה ישראל
 - i Challenge: lots of evidence of מחנות in desert
 - ii Rather: he meant that anywhere the מחנה had been is still valid, per v. 29
 - b הר הבית they had a spot in wall of עזרת נשים they treated like מחנה שכינה, but was Halakhically only מחנה
 - i And: there were only 2 מחנות at שילה
 - ii Challenges: there had to be 3, else שילוח טמאים wouldn't recognize diff. between מת טמא & זב, מצורע & זב (vv. 30-31)
 - 1 Rather: means that מחנה ליה לא “absorb” killers (as עיר מקלט)
 - 2 Implication: there was קליטה in the desert – per vv. 32-33